

JIHOČESKÁ UNIVERZITA V ČESKÝCH BUDĚJOVICÍCH

Zdravotně sociální fakulta

POSUDEK BAKALÁŘSKÉ PRÁCE

- Jméno a příjmení studenta:* Denisa Kolínová
Studijní obor: Sociální práce ve veřejné správě
Oponent bakalářské práce: PhDr. Lenka Rosková
Katedra: KPR
Název bakalářské práce: Adiktologická poradna PREVENT. Poskytované služby a aktuální problémy
- Volba tématu:**
1. Mimořádně aktuální
 2. **Aktuální pro danou oblast**
 3. Užitečné a prospěšné
 4. Standardní úroveň
 5. Neobvyklé
- Cíl práce a jeho naplnění:**
1. Vhodně zvolený cíl, který byl naplněn
 2. **Vhodně zvolený cíl, který byl částečně naplněn**
 3. Vhodně zvolený cíl, který nebyl naplněn
 4. Nevhodně zvolený cíl
- Struktura práce:**
1. Originální – zdařilá
 2. Logická – systémová
 3. **Logická – tradiční**
 4. Pro dané téma tradiční
 5. Pro dané téma nevhodná
- Práce s literaturou:**
1. Vynikající, použity dosud neběžné prameny
 2. Velmi dobrá, použity nejnovější dostupné prameny
 3. **Dobrá, běžné dostupné prameny**
 4. Slabá, zastaralé prameny
- Vybavení práce (data, tabulky, grafy, přílohy):**
1. Mimořádné, funkční
 2. Velmi dobré, funkční
 3. **Odpovídá nutnému doplnění textu**
 4. Nedostačující
- Přínosy bakalářské práce:**
1. Originální, inspirativní názory
 2. Ne zcela běžné názory
 3. Vlastní názor argumentačně podpořený
 4. Vlastní názor chybí
- Uplatnění bakalářské práce v praxi a ve výuce:**
1. Práci lze uplatnit v praxi
 2. **Práci lze uplatnit ve výuce**
 3. Vhodná pro publikování
 4. Práci nelze příliš využít ani v praxi ani při výuce
- Formální stránka:**
1. Výborná
 2. Velmi dobrá
 3. Přijatelná
 4. Nevyhovující

Jazyková stránka:

1. Stylistika a) výborná
b) velmi dobrá
c) **dobrá**
d) nevyhovující
2. Gramatika a) výborná
b) **velmi dobrá**
c) dobrá
d) nevyhovující

Zásadní připomínky k bakalářské práci:

1. **nemám**
2. mám tyto:

Další hodnocení:

Bakalářská práce se zabývá problematikou adiktologie a představuje aktivity organizací poskytujících adiktologické služby se zacílením především na poradnu PREVENT. Teoretická část tuto problematiku představuje celkem podrobně, čtenář si tedy může udělat poměrně dobrou představu o problematice.

Bakalářská práce by si zasloužila jazykovou korekturu, v současné podobě obsahuje značné množství gramatických a stylistických nesrovnalostí. Jako příklad uvádím str. 32: „Krizová intervence je nejvíce využívána klienty, kteří se nacházejí v nečekané životní situaci, byly vystaveny určitým společenským konfliktům, či nátlakům nebo trpí akutními psychickými obtížemi.“ Na straně 30 autorka užívá výraz terciální prevence, kdy slovník spisovné češtiny připouští pouze výraz terciární. Takových pochybení je v práci několik. Stejně tak se vyskytují chyby v interpunkci.

Některé zdroje uvedené v textu nejsou správně citovány v seznamu literatury, resp. nejsou k dohledání. Jako příklad uvádím: (ADSKC,2008), (WHO/ÚZIS ČR, 2014), (Kaliny et al, 2003), (ANNOJMK, 2015), (Centrum psychoterapie, 2010).

Práci by prospělo podrobnější členění. Na straně 22 se objevuje odstavec začínající: „V této části práce se pokusím nastínit...“. Stejně tak na straně 28 je odstavec začínající: „V této podkapitole budu analyzovat...“. Zařazení kapitol na tato a další místa by prospělo členění práce a plynutí textu.

Empirická část práce je vedena formou kvalitativního výzkumu s využitím rozhovoru. V textu práce není nikde uveden přehled otázek v rozhovoru kladených (ani v příloze), což snižuje přehlednost práce. Autorka se v první části rozhovoru zabývá identifikačními otázkami, jako je vzdělání, pozice a náplň práce. S těmi ovšem dále nepracuje a pro zodpovězení výzkumných otázek nemají význam. Samostatnou zmínku si zaslouží otázka číslo 5, kdy se autorka dotazuje, co respondenty na jejich práci uspokojuje (baví). Odpovědi jsou pouze znázorněny koláčovým grafem a není jasný smysl té otázky pro celý výzkum. Stejná je situace v případě otázky č. 6, kdy se autorka dotazuje, co respondenty na jejich práci neuspokojuje (nebaví). Ve druhé části rozhovoru jsou otázky zaměřené na aktuální problémy a služby Adiktologické poradny Prevent (dále jen APP) a tím pádem na zodpovězení výzkumných otázek. Jistě by stálo za to obě části propojit a zjistit například, zda se názor na aktuální problémy v APP liší v souvislosti s pracovní pozicí. Autorka svůj způsob vedení dotazníku zdůvodňuje v diskusi na straně 46 takto: „Důvodem, proč se domnívám, že oblasti otázek na sebe vzájemně navazují je

takový, že jsem se ve svém výzkumu chtěla zaměřit jak na služby, tak ale i na zaměstnance poradny a přiblížit tak, jací lidé v těchto organizacích pracují a zda jsou například se svou prací spokojeni. " Pominu-li stylistické pochybení, nedomnívám se, že lze díky takto vedenému rozhovoru poznat, jací lidé v organizaci pracují (víme pouze, jak dlouho tam pracují, jaké mají vzdělání a jestli je to „baví“, nikoliv jací jsou) a hlavně to ani nesouvisí s výzkumnými otázkami.

Dále autorka uvádí (opět na straně 46), že by díky rozhovoru (v případě, že by respondent nebyl se svou prací spokojen) bylo možné rozpoznat syndrom vyhoření a „u jednoho respondenta ho (syndrom vyhoření) lehce pocítila.“ Vzápětí sice tvrdí, že to nemůže na základě jednoho rozhovoru soudit. Takže bylo by možné nebo nebylo by možné rozpoznat na základě rozhovoru syndrom vyhoření? Domnívám se, že autorka není v pozici, aby mohla vynášet diagnostické výroky syndromu vyhoření ani žádné jiné. Měla by pracovat s fakty, nikoliv s neodbornými domněnkami, byť své výroky pak sama zmírňuje přiznáním, že k nim není kompetentní. Za závažné považuji, že autorka nenaplnila etický rozměr výzkumu, kdy jednoznačně identifikuje, že ten, kdo by podle jejího názoru mohl být postižen syndromem vyhoření, je „respondent zaměstnaný krátce“ (str. 47).

Na straně 44 autorka uvádí výsledek otázky č. 9, kterou zjišťovala chybějící služby v poradně. Odpověď respondentů byla shodná - žádné. Koláčový graf vyjadřující shodu odpovědí jednobarevným vyjádřením považuji za nevhodný. Navíc respondentka uvádí, že se výzkumu zúčastnilo 8 respondentů a odpovědi u koláčového grafu je 9. Obecně považuji využití koláčových grafů při počtu 8 respondentů za nevhodný.

Diskuse je sice obsáhlá, ale není diskusí, spíše jen přehledem výsledků výzkumu. Na šesti stránkách autorka probírá jednu otázku po druhé a znovu opakuje výsledky. Jako odbornou literaturu autorka uvádí pouze Rotgerse, Matouška, Nešpora a Mravčika (každého jednou). Dále jen Kodex dobrovolníka a výroční zprávy sdružení, které nelze považovat za odbornou literaturu. Diskuse je tedy, dle mého názoru, nedostatečná a vlastně ani nenaplnuje parametry diskuse.

Souhlasím s autorkou, že její práce může být „jakýmsi malým průvodcem po organizacích poskytujících adiktologické služby v rámci sdružení PROADIS.“ Teoretická část je skutečně poměrně dobře informativní. Nicméně nesouhlasím, že může být tato práce přínosem pro praxi, tedy pro organizaci jako takovou. Nepřináší v zásadě žádné nové poznatky pro praxi samotnou.

Práce splňuje základní požadavky kladené na tento typ prací, a proto ji doporučuji k ústní obhajobě:

1. ano
2. ne

Navrhovaná klasifikace:

1. výborně
2. velmi dobře
3. dobře
4. nevyhověl

Otázka k ústní obhajobě práce:

Jaké jsou příznaky syndromu vyhoření a jak se provádí jeho diagnostika?

Datum: 25.5.2015

Podpis oponenta bakalářské práce.....